

ผลของการใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ เพื่อลดความผิดพลาด ด้านการใช้กาลกริยาในการเขียนระดับประโยคภาษาอังกฤษ

The Result of Tenses Learning Package Usage to Reduce the Tense Usage Errors in Sentence Writing

ศุภกานต์ บำรุงราชศิริณย์¹

บทคัดย่อ

ความผิดพลาดในการใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านกาลกริยาเพื่อการสร้างประโยคภาษาอังกฤษขึ้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษา แก้ไข โดยใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนด้านกาลกริยาภาษาอังกฤษ เพื่อลดความผิดพลาดด้านการใช้หลักไวยากรณ์และการสร้างประโยค มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. เพื่อศึกษาความผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านการใช้กาลกริยารวม 5 กาลกริยาที่ใช้บ่อยและนักศึกษามักจะสับสน คือ Present Simple Tense, Present Continuous Tense, Present Perfect Tense, Past Simple Tense และ Future Simple Tense 2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนกาลกริยาที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ช่วยในการเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยคให้ถูกต้อง 3. เพื่อนำสื่อการเรียนการสอนไปใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเพื่อลดความผิดพลาดการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษระดับประโยคได้และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 100 คน แบบ Dependent Sample Test เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ 1. แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนประโยค 2. ชุดสื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนประโยค Instructional Media Package ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบเป็นแผนการทดสอบแบบ One Group pretest posttest Design ตรวจสอบข้อที่ถูกต้องและข้อที่ผิดพลาดจากแบบทดสอบนำมาวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อที่ผิด และข้อที่ถูกต้องในการใช้กาลกริยา 3 ด้าน เปรียบเทียบคะแนนของผู้ทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้เครื่องมือสื่อการเรียนการสอน Instructional Media Package สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทางสถิติ t-test ค่านัยสำคัญทางสถิติ เพื่อแสดงผลสัมฤทธิ์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package และค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) เพื่อแสดงผลด้านความสามารถการเรียนรู้หรือพัฒนาการของผู้ใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package

ผลการวิจัยพบว่า 1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความผิดพลาดหลักการใช้ไวยากรณ์ที่ด้านที่ 3 คือโครงสร้างประโยคมากที่สุด (Syntactic Error) 2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยข้อที่ผิดน้อยลงทุกด้านด้านหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ คะแนนรวมทุกด้านก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษมีคะแนนข้อที่ผิดเฉลี่ย 48.61 คะแนนรวมทุกด้านหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษมีคะแนนข้อที่ผิดเฉลี่ย 14.18 3. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนข้อที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นในทุกด้านหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ ด้านที่ 1 ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 10.17 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 3.25 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 2.75 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่างพบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -31.37 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้านที่ 2 ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 9.66 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 2.99 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 2.70 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่าง พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -32.18 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ด้านที่ 3 ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 6.56 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 2.36 และ

¹ อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

หลังการใช้สื่อ ที่ 3.21 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่าง พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -36.87 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 วิเคราะห์รวมทั้ง 3 ด้าน ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 26.39 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 60.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 6.38 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 7.11 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่าง พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -43.88 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 4 ความสามารถหลังการใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถโดยเฉลี่ยก่อนการใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษโดยได้ค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อที่ 0.708 ดังนั้นสื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ สามารถเพิ่มผลการเรียนรู้ได้สูงขึ้นร้อยละ 70.80 ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์เรื่องกาลกริยาทั้ง 5 Tenses ในการเขียนระดับประโยคลดลง

คำสำคัญ การใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ, ลดความผิดพลาดด้านการใช้กาลกริยาในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

Tense usage errors in basic sentence writing of students of Loei Rajaphat University are the significant problem to be studied and to be solved by sets of efficient instructional media to reduce the grammatical errors mainly on tenses and syntactic errors. The purpose of this study were 1) to find out frequent grammatical errors with the most confusion focused on 5 tenses; present simple tense, present continuous tense, present perfect tense, past simple tense and future simple tense respectively 2) to develop the suitable and functional instructional medias for sentences writing 3) to use the developed instructional medias with students of Loei Rajaphat University in order to reduce the grammatical errors mainly on tenses and syntactic errors engaged on self-study approach. The samples were selected from students in English major, Business English major and Chinese and English for communication major totally 100 samples as dependent sample. The research instruments were 1) pretest and posttest 2) Instructional Media Package. Data collection based on one group pretest posttest design, investigated correct items and incorrect items for data analysis. The method of data analysis included finding frequency, percentage of both correct and incorrect items for tenses usage, emphasis on 3 aspects, and make the comparison before and after using The Instructional Media Package. The statistic included frequency, average, percentage, standard deviation, t-test and statistical significant and show the effectiveness of The Instructional Media Package. Besides, the effectiveness index or E.I. was applied to show the users' learning ability and development.

The finding indicated that 1. The samples had grammatical errors structure and verbs in the 3rd aspect the most. (Syntactic Error) 2. The samples had average grammatical errors lower after using The Instructional Media Package in all aspects. The average mark of all aspects before using The Instructional Media Package was 48.61 and after using The Instructional Media Package was 14.18. 3. The samples had average grammatical correctness higher after using The Instructional Media Package in all aspects. For the 1st aspect, before using The Instructional Media Package, mean was 10.17 and standard deviation was 3.25, after using The Instructional Media Package, mean was 20.28 and standard deviation was 2.75. The comparison in the 1st aspect showed statistic t-test at -31.37 and the statistic significant at 0.05. For the 2nd aspect, before using The Instructional Media Package, mean was 9.66 and standard deviation was 2.99, after using The Instructional Media Package, mean was 20.51 and standard deviation was 2.70. The comparison in the 2nd aspect showed statistic t-test at -32.18 and the statistic significant at 0.05. For the 3rd aspect, before using The Instructional Media Package, mean was 6.56 and standard deviation was 2.36, after using The Instructional Media Package, mean was 20.03 and standard deviation was 3.21. The comparison in the 3rd aspect showed statistic t-test at -36.87 and the statistic significant at 0.05. For all aspects, before using The Instructional Media Package, mean was 26.39 and standard deviation was 6.38, after using The Instructional Media Package, mean was 60.82 and standard deviation was 7.11. The comparison in all aspects showed statistic t-test at -43.88 and the statistic significant at 0.05. The ability after using The Instructional Media Package was higher than the ability before using The Instructional Media Package at the effectiveness index 0.708. Therefore, The Instructional Media Package was able to increase learning ability at 70.80 percent and reduced the average of grammatical errors on verb tenses usages and sentence writing.

Keywords: The usage of The Instructional Media, Package reduces grammatical errors on verb tenses in sentence writing.

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจนในการมุ่งพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล ซึ่งการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากลได้นั้น นักศึกษาจะต้องได้รับการศึกษาทุกรูปแบบที่มีความเป็นสากลและทันสมัย หนึ่งในความเป็นสากลที่เด่นชัดคือความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ การดำเนินธุรกิจระดับสากลแล้วแต่ต้องใช้การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น ดังนั้นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่เรียนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาวิชาเอกสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะต้องเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นหนึ่งในวิชาที่จำเป็นในการเตรียมความพร้อมก่อนไปประกอบอาชีพ นักศึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ฝึกขั้นตอนการเขียนประโยคแบบต่างๆเป็นภาษาอังกฤษตามกาลกริยา ซึ่งความสามารถการเข้าใช้กาลกริยาอย่างถูกต้องนั้นจำเป็นต่อการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษวิชาอื่นๆ หรือวิชาภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับสูงขึ้นไปและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าในอาชีพในปัจจุบัน ด้วยการนำเสนอข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นอ่านและเข้าใจได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ด้านกาลกริยาที่ต้องการจะสื่อสารออกไป แต่ด้วยปรัชญาและนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น จึงเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้เข้าเรียน โดยไม่มีการสอบคัดเลือกนักเรียนที่มาจากเขตพื้นที่การศึกษาบางเขตมีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษน้อยกว่าเขตการศึกษาอื่น บางคนมาจากต่างอำเภอ จากจังหวัดข้างเคียงที่โรงเรียนไม่มีบุคลากรครูทางภาษาอังกฤษที่เพียงพอ และได้รับโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน มีโอกาสในการฝึกฝนการใช้หลักไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ประกอบกับเมื่อมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่เข้ามาเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยในหลายวิชาในภาคการศึกษาที่ผ่านมา สังเกตพบปัญหว่านักศึกษาในชั้นเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้หรือสับสนในเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านกาลกริยาที่จำเป็นในการสร้างประโยคภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน คือ ไม่สามารถสร้างประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ และมีความผิดพลาดไวยากรณ์ความผิด หรือ Errors ที่หมายถึงในงานวิจัยนี้ คือการเลือกใช้รูปกาลกริยาผิด นักศึกษาจึงไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถึงเวลาที่ต้องการจะสื่อสารได้ ทำให้ข้อความที่เขียนนั้นสื่อความหมายผิด นักศึกษาจึงรู้สึกหมดกำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และรู้สึกว้าวุ่นไวยากรณ์เป็นภาษาอังกฤษนั้นยากเกินที่จะเข้าใจ ส่วนปัญหาอีกประการคือธรรมชาติของภาษาแม่ คือภาษาไทยนั้นรูปแบบของคำกริยานั้น จะไม่เปลี่ยนเมื่อเวลาเปลี่ยนซึ่งแตกต่างจากภาษาอังกฤษที่รูปแบบของคำกริยานั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาจึงทำให้นักศึกษาคอยเปรียบเทียบการใช้กับภาษาแม่จนทำให้สับสนและผิดพลาดได้ จากความสำคัญและที่มาของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญว่าการศึกษา และสร้างความเข้าใจด้านกาลกริยาในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีส่วนสำคัญ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเก็บข้อมูลความผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านกาลกริยาของนักศึกษา โดยจำเพาะกาลกริยาจำนวน 5 กาลกริยาที่ใช้บ่อยและนักศึกษามักจะสับสน และมุ่งหวังให้นักศึกษาทราบข้อบกพร่องทางไวยากรณ์นำหลักของกาลกริยาไปใช้พัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเป็นให้ตรงตามกาลกริยาที่ต้องการสื่อสารได้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่ต้องเรียนและเขียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพในอนาคต ไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับประโยคภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเรื่องหลักการใช้กาลกริยา (Wekker H. CHR, 1976) เพื่อการสร้างประโยคในระดับที่นักศึกษามหาวิทยาลัยควรจะเป็น ซึ่งมีที่มาจากหลายสาเหตุ เห็นได้จากการสร้างประโยคโดยใช้การเรียงคำ หรือเทียบเคียงคำตามอย่างภาษาแม่ (Friedlander, A 1990) เรื่อง Composing in English และ Effects of a first language on writing in English as a second language คือ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะมีความเข้าใจและการแสดงออกโดยอาศัยความรู้เดิมจากภาษาแม่ (Lado, 1957) นักศึกษาไม่ใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประกอบเพื่อสร้างประโยค ที่ภาคประธาน กริยา หรือกรรมของประโยค เริ่มต้น หรือจบที่ใด ความผิดที่พบจึงมีหลายหัวข้อ (Corder, 1974) โดยแบ่งประเภทของการวิเคราะห์ความผิดแบ่งได้ตามประเภทหลัก และย่อย Taxonomy for Error Analysis (Richards & Sampson, 1974) ดังนี้

1. Grammatical Errors ความผิดพลาดหลักการใช้ไวยากรณ์ทั่วไป
2. Syntactic Errors ความผิดพลาดโครงสร้างการประโยค ที่เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปแบบกาลกริยา
ที่ผิด

3. Lexical ความผิดพลาดการเลือกใช้คำ (word choice)
4. Semantic & Substance ความผิดพลาดการสื่อความหมาย และเนื้อหา

ภาษาเขียนไม่ใช่แค่เขียนภาษาพูดลงไป "written texts are not just spoken text written down" (Tribble, 1996) ควรระวังการเลือกคำและการใช้รูปแบบของไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยคด้วย ผู้วิจัยสนใจในการสร้างแผนภาพแสดงความรู้ที่ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ในการสร้างประโยคที่แสดงว่าด้วยกฎของไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยกฎของคำกริยา ความสัมพันธ์ของกริยาและประธาน และโครงสร้างประโยคซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ (Raines, 1983)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น จะเน้นในเรื่องของโครงสร้างประโยค (Sentence Structures หรือ Syntactic Elements) ซึ่งมักจะกล่าวกันในเรื่องของความสามารถในการใช้หลักไวยากรณ์ การเรียนไวยากรณ์นั้นถือเป็นรากฐานความรู้ให้กับผู้ใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะเรื่องรูปแบบกาลกริยา (Chomsky, 1960) ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาเรื่องการใช้โครงสร้างประโยค (Syntactic) ภาษาไทยในภาษาอังกฤษ การใช้หลักไวยากรณ์ผิด จึงควรมีการศึกษาศาสตร์ของข้อผิดพลาด และวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดที่เหมาะสมกับลักษณะของสาเหตุต่างๆที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดนั้น เพื่อช่วยปรับปรุงเทคนิคในการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในการเรียนรู้ และ ควรมีการศึกษาข้อผิดพลาดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อหาจุดอ่อนของนักศึกษา เพื่อช่วยในการปรับปรุงหลักสูตร (สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และสมชื่น เชี่ยวกุล, 2530)

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้นั้น ผู้ใช้ภาษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เข้าใจ จดจำรูปแบบและกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องกาลได้ (Mackey, 1965) เข้าใจโครงสร้างในการจัดเรียงสรรพนามต่างๆ อันมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ มีภาพรวม มีปริวรรต และมีกฎเกณฑ์ในตัวเอง ผู้ใช้ภาษาต้องมีความรู้พื้นฐานหรือรู้กฎเกณฑ์ของการใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสาร เพื่อเรียบเรียงและเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้อง Jean Piaget (1971)

ปัญหาของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา คือ ผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์และผู้เรียนใช้ไวยากรณ์ผิด และระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกันทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยมีเวลาจำกัดเป็นเรื่องที่ยาก ดังนั้นการเรียนและการทดสอบความเข้าใจด้วยตนเองระดับการสร้างประโยคจะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้การใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

จากทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับคำถามที่ผู้วิจัยมีความสนใจอยู่ โดยเฉพาะเรื่อง Syntactic Errors ที่มุ่งศึกษาความผิดพลาดโครงสร้างการประโยค ที่เกี่ยวกับการเลือกใช้รูปแบบกาลกริยาที่ผิดนั้น สอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่าภาษาอังกฤษให้ความสำคัญกับเรื่องเวลาที่สัมพันธ์กับกริยาหรือกลุ่มของกริยาที่ระบุว่าจะเหตุการณ์เกิดตอนใด ประกอบกับความตั้งใจตามจุดประสงค์ที่ได้กล่าวในเบื้องต้น ที่จะสร้างสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับกาลกริยาภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาไทย โดยเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ให้สามารถฝึกฝน และเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเองจากการทำแบบฝึกหัดการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษ (Tense Exercise) การใช้เกมหรือกิจกรรม (Tenses Games and Activities) การสร้างประโยค การสังเกตประโยคแบบที่ถูกและผิด การใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษ และ Self Check List หรือชุดตรวจสอบการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จะสามารถประเมินตนเอง แก้ปัญหาเอง (Knowles, 1975) ทำให้เกิดความสนใจที่จะพัฒนาตนเองและมีความมั่นใจมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความผิดพลาดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านการใช้กาลกริยา 5 กาลกริยา เพื่อการเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมในการเรียนเรื่องกาลกริยา 5 กาลกริยา เพื่อช่วยในการเขียนภาษาอังกฤษระดับประโยคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

3. เพื่อนำสื่อการเรียนการสอนไปใช้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เพื่อลดความผิดพลาดทางการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษระดับประโยคโดยนักศึกษาสามารถเรียนรู้ และแก้ไขได้ด้วยตนเอง

คำถามของการวิจัย

1. ส่วนใหญ่นักศึกษามักจะผิดกาลกริยาประเภทใดบ่อยที่สุด และมากที่สุด ใน 5 Tenses หลัก และผิดในเรื่องใด เช่น ด้านการใช้กริยาช่วย (Auxiliary Verb) ด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject and Verb Agreement) ด้านโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่า คำถามและปฏิเสธ (Structure of Sentence; Affirmative, Interrogative, and Negative Sentence)

2. สื่อการสอนเรื่องกาลกริยาภาษาอังกฤษรูปแบบใด หรือประเภทใดที่จะช่วยลดความผิดพลาด และให้ทำให้นักศึกษาเขียนประโยคภาษาอังกฤษที่มีการใช้ทั้ง 5 Tenses ได้อย่างถูกต้อง

3. หลังการใช้สื่อการสอนเรื่องกาลกริยาภาษาอังกฤษแล้ว สามารถลดความผิดพลาดทางการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษทั้ง 5 Tenses ได้หรือไม่ และสื่อการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร นักศึกษาสามารถเรียนรู้และแก้ไขความผิดพลาดได้ด้วยตนเองหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิธีวิจัยและการวางแผนทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้สื่อการสอน Instructional Media Pacakage ประกอบด้วยคู่มือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 กาลกริยา (Tenses) ชุดแบบฝึกหัด และชุดเกมส์ ประเภทที่ผู้เรียนสามารถศึกษา และฝึกฝนได้ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยตามขั้นตอนดังนี้ คือ 1 การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 4 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 5 การวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2. การกำหนดประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากสาขาภาษาอังกฤษ สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนประมาณ 200 คน กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ 2. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 3. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาเป็นนักศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 100 คน ใช้วิธีการคำนวณแบ่งตามสัดส่วนจากทั้งสามสาขา และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนของประชากรจำนวน 200 คน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางไวยากรณ์อยู่ในระดับที่ต่ำกัน และนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาได้ใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐาน กล่าวคือใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอก และวิชาเนื้อหาเลือกทุกวิชา และทุกสาขาวิชามีการเรียนการสอนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้นหรือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. การเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนระดับประโยค Instructional Media Package แบ่งเป็นสัดส่วนเนื้อหาของกาลกริยาเท่าๆกันในแต่ละกาลกริยา (Tenses) 5 กาลกริยาละจำนวน 15 ข้อ รวม 75 ข้อ ในแต่ละกาลกริยา (Tenses) จะวิเคราะห์และแยกแยะความผิดพลาดทั้ง 3 ด้าน คือ 1. ด้านการใช้กริยาช่วย 2. ด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา 3. ด้านการวางโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่าประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ กาลกริยาที่เลือกในการเก็บข้อมูลการวิจัย คือ 1. Present Simple Tense 2. Present Continuous Tense 3. Present Perfect Tense 4. Past Simple Tense 5. Future Simple Tense

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนระดับประโยค (Instructional Media Package) เป็นสื่อประสม (สวितย์ มูลคำ, 2545) เพื่อแก้ปัญหาแต่ละประเด็น เพื่อลดความผิดในแต่ละด้าน

และเพื่อช่วยในการเขียนระดับประโยคได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพได้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย 1) คู่มือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ใช้ลดความผิดพลาดด้านโครงสร้างหรือลักษณะประโยคของแต่ละกาลกิริยา (Tense) ใช้อ้างอิงหลักไวยากรณ์เกี่ยวกับความสอดคล้องของประธานและรูปกิริยา 2) ชุดแบบฝึกหัด 2.1 การใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษพื้นฐาน แบบตัวเลือก 4 ตัวเลือก 2.2 ชุดแบบฝึกหัดการเขียนเรียงประโยค และแต่งประโยคที่มีกาลกิริยาต่างกันทั้ง 5 กาลกิริยา (Tenses) พร้อมเฉลยแนวทางการเขียน ใช้ฝึกกระบวนการคิดและสร้างประโยคโดยพิจารณาส่วนประกอบต่างๆของประโยค เช่น ประธาน กิริยา กรรม การคิดเพิ่มในส่วนขยายอื่นๆ เช่น Adverb of Frequency หรือ Adverb of Time เพื่อสื่อถึงเวลาให้สัมพันธ์กับกาลกิริยาที่ใช้ 2.3 ชุดแบบฝึกหัดการเขียนประโยคคำถาม บอกเล่า และปฏิเสธ พร้อมเฉลย ใช้ฝึกกระบวนการคิดและสร้างประโยคคำถาม และปฏิเสธ จากรูปของกาลที่ต่างกัน มีการเรียงลำดับโครงสร้างประโยคคำถาม และวิเคราะห์ประธานเพื่อหากริยาช่วยให้ถูกต้อง 3) ชุดเกมส์การใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษระดับประโยค เกมที่ 1 เกมแยกประโยคกาลกิริยาภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างถูกและผิด ชื่อเกมใครถูกใครผิดใช้ฝึกกระบวนการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่มีรูปแบบการใช้กาลกิริยาที่ต่างกันทั้ง 5 Tenses และแยกแยะโครงสร้างของประโยคที่มีรูปแบบการใช้กาลกิริยาที่ต่างกันว่าประโยคใดถูกและประโยคใดผิด เกมที่ 2 เกมจับคู่คำหรือกลุ่มคำบอกเวลากับประโยค ชื่อเกมจับเวลามาหา Tense ใช้ฝึกกระบวนการสร้างความเข้าใจ สังเคราะห์ (Bloom et al, 1956) การคิดแบบคิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างกริยาวิเศษณ์บอกเวลา (Adverb of Time) กับกาลกิริยา 4) ชุดตรวจสอบการใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Self-Check List) ใช้ตรวจสอบประเด็นสงสัยจากประโยคที่วิเคราะห์ หรือประโยคที่สร้างขึ้นเขียนขึ้น ตรวจสอบความสามารถทางการใช้กาลกิริยาของตนเอง (ทีศนา แคมมณี, 2554)

เครื่องมือทั้ง 4 ชนิดนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างคู่มือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน การสร้างแบบฝึกหัดจากเอกสารการเรียนการสอนตำราต่างๆและสื่อทางอินเทอร์เน็ต โดยได้แนวคิดทฤษฎีวิธีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory) เป็นแนวคิดที่ภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออกทางภาษาขึ้นที่อยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ (John B. Carroll, 1993) เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และ ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม โดยให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, 2528) จากการเตรียมสื่อ เช่น เอกสาร ชุดการเรียน ชุดช่วยสอนและแนวคำตอบไว้ให้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจึงจะจดจำได้ดี

การเก็บข้อมูลทดสอบหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนและสื่อทำมื่อปฏิสัมพันธ์ได้ให้คำแนะนำว่าควรเก็บข้อมูลระหว่างการทดสอบการใช้ หรือแบบทดสอบการเรียนรู้ผ่านสื่อ เพื่อหาวิเคราะห์กระบวนการ และวิธีการที่เหมาะสมและความต่อเนื่องของการใช้สื่อการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อการสอนควรมีวิธีนำเสนอการเรียนรู้อะไรและกระบวนการเรียนหรือเล่นได้หลากหลายไม่ควรได้ใช้เพียงวิธีเดียว เช่นเกมส์ที่ทำมือให้หาวิธีการเล่นที่หลากหลายและควรทำซ้ำหลายครั้งในกระบวนการการสอนเพื่อประสิทธิผลในระยะยาว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์และปรับปรุงประโยคที่ใช้ในเกมส์ให้สามารถใช้ได้หลายวิธีมากขึ้น และจัดทำแบบบันทึกการเรียนรู้ระหว่างการใช้สื่อการเรียน โดยวัดจากการประเมินความคิดกระบวนการทางการเรียนรู้ เพื่อเป็นหลักฐานจากแสดงว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดสื่อการเรียนการสอนกาลกิริยาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบบันทึกการเรียนรู้ระหว่างการใช้สื่อการเรียนจะได้นำไปใช้ในกรณีจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนในอนาคตหรือสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปได้ด้วย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการใช้เครื่องมือสื่อการสอน Instructional Media Package ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนศึกษาคู่มือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานจำนวน 15 ชั่วโมง ควบคู่กับชุดแบบฝึกหัด การใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษพื้นฐานและชุดตรวจสอบการใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง หรือ Self Check List จัดกลุ่มเล่นชุดเกมส์การใช้กาลกิริยาภาษาอังกฤษระดับประโยค 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษำบันทึกผลการเรียนรู้ระหว่างการใช้สื่อการเรียนไปใช้ โดยชั่วโมงการใช้เครื่องมือสื่อการสอน Instructional Media Package ด้วยตนเองอาจไม่ติดต่อกันตามความสะดวกของผู้เรียน(บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2543) แต่กำหนดให้อยู่ภายในระยะเวลา 1 เดือน

4. การวิเคราะห์และการแปลผล

ตัวอย่างจากการวิเคราะห์หลังการทำแบบทดสอบก่อนการใช้สื่อพบว่า 1. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างหรือลักษณะประโยคของแต่ละ Tense ทั้ง 5 Tenses ได้ แม้มีการแสดงรูปกริยาที่แตกต่างกัน และมีการใช้กริยาแท้ซ้ำซ้อนกัน ดังตัวอย่างแบบทดสอบ ที่ใช้กริยาแท้ are และ stay พร้อมกันในประโยค Present Simple Tense ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่าง 100 คนได้ตอบตัวเลือกข้อที่ผิดนี้มากเป็นจำนวนถึง 47.5% 2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างหรือลักษณะประโยคของแต่ละ Tense ทั้ง 5 Tenses ได้ แม้มีการแสดงรูปกริยาที่แตกต่างกันระหว่าง Past Simple Tense “visited” Present Continuous Tense “are visiting” และ Present Simple Tense “visit” และมีคำกริยาวิเศษณ์บอกเวลาชัดเจน ดังตัวอย่างที่ประโยคแสดงกริยาวิเศษณ์บอกเวลา last holiday ซึ่งเป็น Past Simple Tense อย่างชัดเจน แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบในแบบทดสอบผิดเป็น Present Continuous Tense มากเป็นจำนวนถึง 41% 3. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างหรือลักษณะประโยคของแต่ละ Tense ทั้ง 5 Tenses ได้ แม้คำกริยาวิเศษณ์บอกเวลาชัดเจน ดังตัวอย่างที่ประโยคแสดงกริยาวิเศษณ์บอกเวลาใน Future Simple Tense ชัดเจนคือ “tonight” มีการใช้กริยาช่วย will พร้อมกับ going to ในประโยค และสาเหตุอีกประการคือนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอาจไม่ทำความเข้าใจกับบริบทการสนทนาอีกด้วย โดยเลือกตอบในแบบทดสอบผิดมากถึง 47.5%

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เชิงคุณภาพ โดยสรุปผลความผิดพลาด 3 ด้าน คือการใช้กริยาช่วย ความสอดคล้องของประธานและกริยา หรือการวางโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่าประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธที่นักศึกษามักจะผิดในด้านใดด้านหนึ่งจาก 3 ด้านเรียงจากด้านที่มากที่สุดไปด้านที่น้อยที่สุด โดยผลการวิจัยพบว่าด้านที่นักศึกษามีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ มากที่สุด โดยมีคะแนนข้อที่ผิดเฉลี่ย 18.44 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน รองลงมาคือด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา โดยมีคะแนนข้อที่ผิดเฉลี่ย 15.34 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และด้านที่มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดคือด้านด้านการใช้กริยาช่วย โดยมีคะแนนข้อที่ผิดเฉลี่ย 14.83 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยข้อที่ผิดรวมทุกด้านทั้ง 3 ด้าน 48.61 จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน จากการวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของความผิดพลาดที่สังเกตได้มีดังนี้

1. นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะโครงสร้างหรือลักษณะประโยคของแต่ละกาลกริยาทั้ง 5 ได้ แม้มีการแสดงรูปกาลกริยาที่แตกต่างกันระหว่าง และมีคำกริยาวิเศษณ์บอกเวลาชัดเจน มีการใช้กริยาแท้ซ้ำซ้อนกัน ไม่ทำความเข้าใจกับบริบทการสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับเวลา

2. นักศึกษาไม่สามารถจดจำหลักไวยากรณ์เกี่ยวกับความสอดคล้องของประธานและรูปกริยาในแต่ละกาลกริยา ที่เมื่อประธานเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ ที่กริยาแท้หรือกริยาช่วยต้องเปลี่ยนไปตามประธาน

3. นักศึกษาไม่รู้หลักไวยากรณ์เกี่ยวกับการใช้กริยาช่วยในกรณีที่ต้องมีกริยาช่วย และใช้กริยาช่วยซ้ำซ้อนกัน ไม่สังเกตคำบอกจำนวน ซึ่งจะใช้ในประโยคปฏิเสธหรือประโยคคำถามที่ต่างกัน ดังนั้นกริยาช่วยจะต้องเป็นรูปปฏิเสธหรือคำถามด้วย

4. นักศึกษาไม่สังเกตประโยคที่ต่อเนื่องเพื่อช่วยขยายความในประโยคแรกว่าประโยคแรกควรเป็นกาลกริยาใด ที่ประโยคต่อมาควรเป็นไปในทางเดียวกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่สรุปได้ว่าส่วนใหญ่นักศึกษามักจะผิดกาลกริยาประเภทใดบ่อยที่สุด และมากที่สุด ใน 5 กาลกริยา หลัก และผิดในเรื่องใด เช่น ด้านการใช้กริยาช่วย (Auxiliary Verb) ด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject and Verb Agreement) ด้านโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่า คำถามและปฏิเสธ (Structure of Sentence; Affirmative, Interrogative, and Negative Sentence) ซึ่งจะเป็นคำตอบที่จะใช้พัฒนารูปแบบของสื่อการสอนได้

ส่วนที่ 2 เชิงปริมาณ สรุปผลการวิจัยเปรียบเทียบกับผลคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการใช้สื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ (Instructional Media Package) เปรียบเทียบผลต่างความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยจากสื่อการสอน และประสิทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์ของการใช้สื่อฯ ในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน และ

โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ข้อที่ผิดมีค่าเฉลี่ยที่ลดลงทุกด้าน และข้อที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกด้าน จากส่วนต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนการใช้สื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package และหลังการใช้สื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package สามารถสรุปได้ดังนี้

ในด้านที่ 1 คือด้านการใช้กริยาช่วย จากคะแนนในด้านนี้ 25 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 10.17 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 3.25 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 2.75 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่างแบบ Dependent Sample Test พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -31.37 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ในด้านที่ 2 คือด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา จากคะแนนด้านนี้ 25 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 9.66 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 2.99 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 2.70 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่างแบบ Dependent Sample Test พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -32.18 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ในด้านที่ 3 ด้านโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ จากคะแนนด้านนี้ 25 คะแนนได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 6.56 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 20.03 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 2.36 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 3.21 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่างแบบ Dependent Sample Test พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -36.87 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิเคราะห์โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จากคะแนนทั้ง 3 ด้านรวมทั้งหมด 75 คะแนน คะแนนได้ค่าเฉลี่ย (Mean) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 26.39 และได้ค่าเฉลี่ย (Mean) หลังการใช้สื่อฯ ที่ 60.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ก่อนการใช้สื่อฯ ที่ 6.38 และหลังการใช้สื่อฯ ที่ 7.11 เมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนภายในกลุ่มตัวอย่างแบบ Dependent Sample Test พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่าเท่ากับ -43.88 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้สื่อฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากผลการวิจัยพบว่าความสามารถโดยเฉลี่ยหลังการใช้สื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package สูงกว่า ความสามารถโดยเฉลี่ยก่อนการใช้สื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package โดยใช้คะแนนผลรวมทั้ง 3 ด้านเพื่อแสดงประสิทธิผลของสื่อ ได้ค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อที่ 0.708 ตีความได้ว่าสื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package สามารถเพิ่มผลการเรียนรู้ได้สูงขึ้นร้อยละ 70.80 ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์เรื่องกาลกิรียาทั้ง 5 Tenses ลดลง ดังตารางแสดงประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.)

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนเรื่องกาลกิรียา (Tense) ที่นักศึกษาสามารถนำหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านการใช้กาลกิรียาไปใช้สำหรับการเขียนประโยคภาษาอังกฤษทั้ง 5 tenses ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพได้ด้วยตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับโครงสร้างกริยาในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ มากที่สุด รองลงมาคือด้านความสอดคล้องของประธานและกริยา ด้านที่มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดคือด้านด้านการใช้กริยาช่วย

ผลการวิจัยเปรียบเทียบผลคะแนนจากแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการใช้สื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษ (Instructional Media Package) ผลต่างความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยจากการใช้สื่อฯ และประสิทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์ของการใช้สื่อฯ ในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน และโดยรวมทั้ง 3 ด้าน ข้อที่ผิดมีค่าเฉลี่ยที่ลดลงทุกด้าน และข้อที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกด้าน

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลผลลัพธ์เชิงเนื้อหาเพื่อหาเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดสื่อการสอนกาลกิรียาภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหรือไม่ มีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆหรือไม่ โดยใช้แบบบันทึกการเรียนรู้ระหว่างการใช้สื่อการเรียน เพื่อจะได้

นำไปใช้ในกรณีจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนในอนาคต การสร้างสื่อการเรียนรู้และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง หรือ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปได้ด้วย โดยสามารถอภิปรายผลสรุปข้อความที่ผู้เรียนบันทึกและเสนอแนะหรือให้ความคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสื่อการสอนหรือรูปแบบการสอนในอนาคตได้ดังนี้คือ 1. ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ หรือกลุ่มคำบอกเวลาที่มีก็จะลืมไปแล้วตอนเรียนมัธยม ต้องการให้อาจารย์รวบรวมกลุ่มคำบอกเวลาใส่ความหมายให้ด้วยทุกคำในคู่มือ 2. ยังจำกริยาช่วยไม่ได้บางครั้ง สับสนกริยาแท้กับกริยาช่วย ได้เรียนรู้เรื่องการใช้กริยาช่วยจากคู่มือและลองทำแบบทดสอบได้ดีขึ้น 3. ได้เรียนรู้แบบของของกริยาแท้ที่จะเปลี่ยนไป แต่บางที่จะลืมเติม s บ้าง ต้องตรวจสอบความผิดพลาดด้วยตนเองจาก check list ก็จะช่วยได้ 4. เขียนประโยคจากคำที่ให้มาจะยากเพราะต้องคิดรูปกริยาให้ถูกต้องด้วย แต่คิดว่ามีประโยชน์มากเพราะเอาไปใช้ในวิชาที่เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษได้ 5. เมื่อก่อนไม่รู้ว่าประโยคผิดตรงไหน แต่ตอนนี้สามารถแยกประโยคที่ผิดได้ 6. การรวมกลุ่มเพื่อเล่นเกมจับคู่ดีกว่าการเล่นในคอมพิวเตอร์คนเดียว เพราะสนุกดี เล่นเกมแล้วมีความเข้าใจในการใช้กริยา และจำโครงสร้างของประโยคได้มากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนด้วย 7. ควรจะรวบรวมทุก Tense และอยากให้มีการสอนเรื่องอื่นที่ไม่เข้าใจด้วย จำไม่ได้เรื่องคำเอกพจน์พหูพจน์ 8. ขอให้อาจารย์มาช่วยสอนและพาเล่นเกมในชั้นเรียน เพราะบางทีจะไม่เข้าใจจะได้ถามได้

ผู้วิจัยพบว่าแม้มีการใช้วิธีเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดสื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ Instructional Media Package ทำให้นักศึกษารู้จักการแก้ปัญหาด้วยตนเองและสามารถเพิ่มผลการเรียนรู้ได้สูงขึ้นร้อยละ 70.80 และสามารถใช้ประโยชน์จากสื่อการสอนในอนาคตสำหรับนักเรียนนอกกลุ่มตัวอย่างได้ แต่อาจขาดที่ปรึกษาหรือผู้แนะนำในการใช้ และไม่ได้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือสูงกว่าประสิทธิภาพจากผลการวิจัย ดังนั้นการแนะนำจากอาจารย์หรือที่ปรึกษาในการใช้สื่อการสอนยังจำเป็น และควรมีการตรวจสอบการใช้สื่อการสอนฯ ตรวจสอบความเข้าใจและมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาผู้ใช้สื่อการสอนฯ ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากปัญหาที่พบจากการวิจัย

ผู้วิจัยพบว่ากำหนดระยะเวลาของการทำความเข้าใจการใช้สื่อการสอนฯให้นักศึกษาได้ศึกษาคู่มือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 กาลกริยา (Tenses) จำนวน 15 ชั่วโมง ควบคู่กับชุดแบบฝึกหัด และชุดตรวจสอบการใช้กาลกริยาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง หรือ Self-Check List และการจัดกลุ่มเล่นเกมสื่อกาลกริยาภาษาอังกฤษระดับประโยค 12 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาไม่ต่อเนื่องกันเป็นตามความสะดวกของผู้เรียนอาจทำให้นักศึกษาขาดความอดทนได้ หรืออาจหลงลืม จึงควรให้ระยะเวลาทำความเข้าใจยาวขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเก็บข้อมูลและพัฒนาสื่อการสอนกาลกริยาภาษาอังกฤษ Instructional Media ให้ครอบคลุมเนื้อหากริยาอื่น ๆ ที่ใช้บ่อยในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อบรรยายเหตุการณ์ เช่น การใช้ Tense คู่ในประโยคใจความรวม (Compound Sentence) หรือประโยคใจความซ้อน (Complex Sentence)

ควรศึกษาเก็บข้อมูลและพัฒนาสื่อการสอนเพื่อลดความผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น การใช้คำสรรพนาม ด้านการใช้คำคุณศัพท์ การเรียงลำดับคุณศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าเมื่อมีการทำแบบทดสอบจากการวิจัยนี้ นักศึกษายังมีความสับสนด้านคำสรรพนาม และไม่รู้ว่คำคุณศัพท์อยู่ในตำแหน่งใดของประโยคอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนวิชาไวยากรณ์ หรือการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้สอนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หรือการเขียนภาษาอังกฤษควรสนับสนุนทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองติดต่อกันอย่างน้อย 1 ภาคเรียนนอกจากการสอนในชั้นเรียน กระตุ้น แนะนำ ตรวจสอบผลการเรียนรู้ และให้กำลังใจนักศึกษา เพิ่มความมั่นใจในการเรียนรู้โครงสร้างประโยค และฝึกแต่งประโยคด้วยตนเอง เพื่อช่วยลดความผิดพลาดในการใช้กาลกริยาในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ

ผู้สอนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หรือการเขียนภาษาอังกฤษอาจพัฒนารูปแบบสื่อ โดยทำการวิจัยต่อยอดในรูปแบบของ Research and Development แยกเป็นตอนหรือหัวข้อย่อย โดยยังคงรูปแบบการเรียนหรือเล่น

ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตัวเอง เป็นการพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของตนเอง ทั้งในลักษณะที่เป็นเฉพาะบุคคลและในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่มการเรียนรู้ที่ร่วมมือกัน (Skager, 1983)

เอกสารอ้างอิง

- ฐาปนีย์ ธรรมเมธา. (2541). *สื่อการศึกษาเบื้องต้น*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พัฒนทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *ภาพรวมของการศึกษาภาษาและภาษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2527). *การสร้างข้อสอบวัดความสามารถในการสื่อความหมายทางภาษาอังกฤษ (Pragmatic Communicative) กับการทดลองทางภาษาระดับ Advance ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย หลักสูตรภาษาอังกฤษและแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ. (2546). *ทฤษฎีไวยากรณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิร ภูมมา นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. *การสอนแบบความรู้ความเข้าใจ (cognitive code learning)* Available: <http://learners.in.th/blog/wpumma 30/18751>. (Accessed: April.7, 2019)
- Francis, W. Nelson. (1958). *The structure of American English*. New York: The Ronald Press Company.
- Halliday. (1944). *Function Grammar*. London: Edward Arnold.
- Kehoe J. (1995). Basic item analysis for multiple-choice test. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 4(9). <http://pareonline.net.gevtn.asp?v=4&n=10> Available: <http://ppongpang.blogspot.com/2014/02/blog-post.html> (Accessed: April. 10, 2019)
- Tenses Exercise. Available www.e4thai.com (Accessed: April.10, 2019)